

ת"פ 24763/01/17 - מדינת ישראל, משטרת ישראל, תביעות שלוחת רחובות נגד אשגרה מהרי (עציר)

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 24763-01-17 מדינת ישראל נ' מהרי(עציר)
בפני כבוד השופט, סגן נשיאה מנחם מזרחי

בעניין: מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות
שלוחת רחובות באמצעות ב"כ עוה"ד שרית
כץ

המאשימה

נגד

אשגרה מהרי (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד
חגית יהלומי

הנאשם

הכרעת דין

א. כתב-האישום וזירת המחלוקת:

כתב-האישום מייחס לנאשם שני אישומים כדלקמן:

באישום הראשון, עבירה של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

נטען, כי בתאריך 4.1.17 בשעה 22:00 יצא שכנו של הנאשם מדירתו לחניית הבניין, אותה עת, שהה הנאשם בחנייה יחד עם שניים אחרים. הנאשם רץ לעבר ודחף אותו לעבר רכב חונה. בתגובה הדף אותו המתלונן.

באישום השני, עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל והחזקת סכין לפי סעיף 186 (א) לחוק הנ"ל **וניסיון** פציעה לפי סעיפים 25 + 335 לחוק הנ"ל.

נטען, כי בתאריך 5.1.17 בשעה 15:30 הגיע המתלונן אל הבניין, עלה במדרגות, הנאשם רץ לעברו כשהוא מחזיק בסכין מטבח עם להב של כ - 20 ס"מ, "ניסה לדקור אותו בפלג גופו העליון". המתלונן הדף את הנאשם ברגלו והסכין נפלה. בהמשך, אביו של המתלונן הגיע אל הבניין דפק על דלת ביתו של הנאשם, הנאשם יצא החוצה, איים עליו, השליך

לעברו מחבת, נכנס פנימה, חזר כשבדו סכין ופעם נוספת איים עליו.

הנאשם כפר בעובדות (פרוטוקול יום 1.3.17).

לפי טענתו, ביחס לאישום הראשון הוא שהה במקום עם חבריו, אך לא רץ לעבר המתלונן, לא הדף אותו ולא תקף אותו.

לאחר מכן, נמסרה הודעה מתקנת שלפיה הנאשם כופר שנכח במקום, אך לא נמסרה טענת "אליבי" מפורטת.

לפי טענתו, ביחס לאישום השני, לא אחז בסכין, לא ניסה לדקור אותו, לא היה מגע בינו למתלונן, אביו של המתלונן הגיע לביתו, הוא לא זרק לעברו מחבת, לא אחז בסכין ולא איים עליו, אלא דווקא אביו של המתלונן הוא זה שנקט במעשה מאיים.

ב. ראיות המאשימה:

רפאל נתן:

העיד ביחס לשני האירועים (עמוד 9 שורה 28 והלאה).

בתאריך 4.1.17 היה למטה והנאשם "פתאום בא ודחף אותי..." (עמוד 10 שורה 10).

בתאריך 5.1.17 הגיע אל ביתו, ראה את הנאשם בידו סכין "ראיתי שהוא בא לדקור אותי אז ניסיתי להדוף אותו וברחתי החוצה. הוא בא והתקדם אלי במהירות עם הסכין" (עמוד 10 שורות 16 - 17).

יחד עם זאת הבהיר, כי הנאשם "רץ אלי עם הסכין, אבל לא עשה תנועות לדקור..." (עמוד 10 שורה 18).

הנאשם הגיע אליו "בהליכה מהירה" (עמוד 12 שורה 6) בידו סכין, אך היד מושטת מטה, כפי שהדגים (עמוד 12 שורה 17), אך הבהיר כי הנאשם "לא עשה תנועת דקירה של מאחורה -קדימה", למאות שהנאשם היה במרחק של כ"מטר, שניים" ממנו עד אשר המתלונן הדף אותו.

העד עשה רושם מהימן ואמין, המאפשר לקבל את עדותו ולקבוע בהסתכם עליה ממצאים, כנדרש בפלילים.

העד סיפר דברים כהווייתם - לא המעיט ולא הגזים.

בעיקר בלט הדבר, כאשר התבקש לתאר את מעשה הנאשם כאשר הלך לעברו עם סכין, הקפיד לציין, כי לא ראה הנפת סכין לעברו או תנועה של הושטת יד קדימה.

משה נתן:

אביו של המתלונן, מסר עדות ביחס להתרחשות המתוארת באישום השני (עמוד 14 שורה 25 והלאה).

סיפר, כי להערכתו מה שגרם להתנהגותו של הנאשם הייתה העובדה כי השליך "מהחלון מגבוני לחות וזה כנראה פגע לנאשם בחלון" (עמוד 15 שורה 1).

הוא קיבל שיחת טלפון מבנו, אשר מסר לו כי הנאשם ניסה לדקור אותו.

העד נגש אל ביתו של הנאשם "דפקתי בדלת, יצאה אימא שלו, שתהיה בריאה, אמרתי לה איפה ישראל, היא אמרה שהוא לא בבית ומה קרה, אמרתי לו אני רוצה לדבר איתו הוא רצה להרוג את הבן שלי, לא הבינה, עשיתי לה סימן עם היד על הצוואר, שרצה להרוג את הבן שלי, היא ליוותה אותי עד סוף המסדרון, עליתי חצי קומה לערך, פתאום יצא הבחור עם שתי מחבתות, צעקות והתפרצויות וקללות וגידופים, אם אני לא טועה את אחת מהן הוא זרק על הקיר, זה היה בחדר מדרגות, אני כבר חצי קומה למעלה, והוא במסדרון, חזר חזרה הביתה יצא לי עם סכין. שום פעם קללות וגידופים. צעקתי לו ישראל תדבר איתי, וכל המטרה שלי להשכין שלום בבית..." (עמוד 15 שורה 6 והלאה).

העיד כי "הצבעתי לה עם היד על הגרון שלי" (עמוד 16 שורה 8). וכן: "חס וחלילה, חס ושלוש. אני פשוט הסברתי לה שהוא רצה להרוג את הבן שלי, ושמתי את היד על הצוואר" (עמוד 17 שורה 28).

שלל את הטענה כי איים על אמו של הנאשם, כשהוא חמוש בסכין (עמוד 17 שורה 21).

לא היה חמוש בסכין (עמוד 18 שורה 25), אך גם לא אחז ביד בקבוק, כפי שתיארה רעייתו.

נוכח הרושם הישיר והבלתי אמצעי שעשה בעדותו, אני קובע, כי קשה לסמוך על עדותו של העד בצורה מוחלטת, כנדרש בפלילים.

העד הסתיר את העובדה, כי הוא אחז בבקבוק בירה.

זהו פרט מהותי.

איני מקבל את עדות העד כי ביצע תנועת הנחת יד על צווארו, רק כדי להמחיש מה עשה הנאשם, אלא הייתה זו, כפי הנראה תנועה של איום, כאשר בידו השנייה בקבוק זכוכית.

זוהי "שפת סימנים" מוזרה כאשר הטענה, כי הנאשם ניסה לדקור את בנו בסכין.

על כן, ניתן לקבל את עדותו, אך רק במקום שבו היא מתיישבת עם ראיות נוספות אחרות.

חגית נתן:

אמו של המתלונן.

העידה על האירוע אשר הוביל להתרחשויות, כלומר השלכת המגבונים (עמוד 19 שורה 29), שוחחה עם הנאשם "אמרתי לו ישראל אני לא זורקת מגבונים מהחלון..." (עמוד 19 שורה 32), הנאשם אמר לה "זה יגמר אחרת" (עמוד 20 שורה 7).

לאחר מכן, סיפרה שבנה אמר לה כי הנאשם דחף אותו, בהמשך סיפר לה שנודע לה מבעלה ומבנה שהנאשם ניסה לדקור אותו (עמוד 20 שורה 17), התקשרה למשטרה, בהמשך שמעה רעש במדרגות, ראתה את בעלה "שיש חילופי דברים עם ישראל" (עמוד 21 שורה 3),

נראה כי צפתה שבעלה עלול להתעמת עם הנאשם, שכן נשאלה והשיבה: "ש: למה יצאת ? ת: את רוצה שאתן לבעלי להתעמת עם ישראל ?" (עמוד 21 שורות 8 - 9).

ראתה את הנאשם יוצא מפתח ביתו ובידיו שתי מחבתות (עמוד 21 שורה 22)(עתיים אמרה "סירים" - עמוד 21 שורה 25), לא ראתה את השלכת המחבת, התכופפה, ושמעה רעש "לא ראיתי לאן כי התכופפתי" (עמוד 21 שורה 23), "ניסה לזרוק סיר אחד ואני התכופפתי" (עמוד 21 שורה 27).

לאחר מכן, "ישראל נכנס הביתה ויצא עם סכין..." (עמוד 22 שורה 10), סכין "משוננת" (עמוד 22 שורה 17).

בעלה לא אחז סכין "בעלי אולי היה עם בקבוק בירה ביד" (עמוד 22 שורות 28 - 29) וכן בעמוד 24 שורות 2 והלאה "יכול להיות שהוא קנה במכולת לפני שעלה הביתה" (עמוד 24 שורה 7).

העדה מסרה עדות מהימנה, אמינה, הטיבה לספר את שראו עיניה, והסתייגה ממה שלא ראתה, כך למשל, בכל הקשור להשלכת המחבת.

ניתן לקבוע ממצאים, כנדרש בפלילים בהסתמך על עדותה.

הוגשו ראיות נוספות:

ת/1 הינו דוח פעולה מאת רס"ל נתן קרן מתאריך 5.1.17 הכולל עדויות מפי השמועה, למעט, גרסת המתלונן.

ת/3 הינו דוח פעולה מאת רס"מ מלס ארפיינה מתאריך 5.1.17 שאינו כולל נתונים בעלי משמעות רבה לשנוי במחלוקת.

ת/4 - זכ"ד מאת רס"מ רפי מלס בדבר תפיסת הסכין מאת אימו של הנאשם, אך אין כל ערובה לכך שמדובר באותה סכין, בהעדר עדות האם.

ת/7 - צילום הסכין הנטענת.

ת/8 - תמלול שיחה למוקד 100 מודיעה האם כי "השכן פה ניסה לדקור את הבן שלי..."

ג. פרשת ההגנה:

הנאשם לא העיד להגנתו בצורה מלאה (עמוד 26 שורה 2 והלאה).

הוא אישר אירועים שונים.

אישר כי מבית המתלונן הושלכו מגבונים (עמוד 26 שורה 3), ביקש מהם להפסיק (עמוד 26 שורה 7).

בכל הקשור לאירוע הראשון לא מסר פרטים: "אין לי מה להגיד" (עמוד 26 שורה 9).

בכל הקשור לאירוע השני העיד כי אביו של המתלונן "בא עם סכין הביתה" (עמוד 26 שורה 14).

אישר כי יצא מחוץ לביתו עם שתי מחבתות (עמוד 26 שורה 20).

היה ויכוח (עמוד 26 שורה 22).

לא השליך מחבת, "לא זוכר" (עמוד 26 שורה 25).

לא אחז בסכין: "לא היה סכין" (עמוד 26 שורה 27).

בהמשך, לא שיתף פעולה עם החקירה הנגדית במלואה.

באמרותיו במשטרה מסר את הדברים הבאים:

הודעת הנאשם מתאריך 6.1.17 שעה 12:13 (ת/12), במסגרתה לא הגיב לשאלות שנשאל.

הודעת הנאשם מתאריך 6.1.17 שעה 14:33 (ת/14), במסגרתה ביקש להיוועץ עם עו"ד והחקירה נעצרה.

הודעת הנאשם מתאריך 6.1.17 שעה 15:50 (ת/16), במסגרתה לא הגיב לשאלות שנשאל.

הודעת הנאשם מתאריך 9.1.17 שעה 09:24 (ת/5):

"לא היה תקיפה לא היה החזקת סכין..." (שורה 5). לא איים על המתלונן (שורה 9). לא ניסה לדקור את המתלונן (שורה 11). לא ראה את המתלונן יום קודם לכן (שורה 13). לא תקף את המתלונן יום קודם לכן (שורה 15). נשאל האם השליך על אביו של המתלונן מחבת והשיב: "הוא יצא אלי עם סכין" (שורה 20) והוסיף: "הוא יצא עם סכין, הוא היה בבניין ואני התרחקתי בכלל" (שורה 22). בהמשך לא השיב למספר שאלות.

עדותו של הנאשם אינה עולה בקנה אחד עם הדברים שמסר בחקירה במשטרה, ובכלל זה לא העמיד את עצמו לחקירה נגדית מלאה, כנדרש.

על כן, אני דוחה את עדותו.

ד. מסקנות:

אני מקבל את עדות המתלונן, קובע כי הנאשם דחף אותו, כפי שתיאר, לאחר מכן, ניגש לעברו בהליכה, כאשר הוא אוחז בסכין, אך יש ספק האם ניסה לדקור אותו, בהמשך, יצא מביתו כשהוא אוחז בשתי מחבתות, השליך אחת מהם לכיוון הקיר, ואחז בסכין לאותו איום.

ה. תוצאה:

על כן, אני מרשיע את הנאשם בעבירות הבאות:

תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין התשל"ז - 1977, איומים לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל והחזקת סכין לפי סעיף 186 (א) לחוק הנ"ל.

אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מעבירה של ניסיון פציעה לפי סעיפים 25 + 335 לחוק הנ"ל.

ניתנה היום, כ"ד אדר תשע"ז, 22 מרץ 2017, במעמד הצדדים